

Sự Tàn Ác của Tập Đoàn Do Thái Đối với Việt Nam Cộng Hòa

BS Đặng Vũ Ái, Paris

Kính Thưa,

Tôi ở trong nhóm ANAI (Association Nationale des Anciens de l'Indochine: Hội của những người đã ở Đông Dương), do Trung Tướng SIMON làm Chủ Tịch. Đa số Hội Viên là những Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan PHÁP đã từng đụng độ với Việt Minh (1946-1954). Về phía VN, thì là những Boat People, có nhiều người chạy trốn "Bác Hồ" tới 2 lần : 1954 và 1975.....

Tôi là Bắc Kỳ Di Cư, và đã được mắt thấy, tai nghe những sự tàn ác của Việt Minh: thủ tiêu, tàn cư bao nhiêu lần, và mỗi lần, lại nghèo thêm, và nhất là thấy tận mắt, những điều trái với luân lý, trái với tình người (cháu thủ tiêu chú ruột, bắt quỳ, đọc bản án viết tay, lấy đá đập vào đầu chú cho đến chết (Chết trong đau đớn) vì phải "để dành đạn bắn quân thù", theo lời dạy dỗ của Bác. Sau đó, cho xác chú vào bao bố, bỏ thêm vài hòn đá cho nặng. Và cho xác chú đi mò tôm.... Tất cả, chỉ vì tin đồn, chụp mũ, vu khống, cáo gian không chứng cứ rằng chú là Việt Gian !!

UNESCO, vào những năm 1980.... có nhiều người Phi Châu giữ những chức vụ quan trọng, rất thân phe CS, và mỗi kỳ họp là Mỹ bị đem ra chửi, hoặc chế diễu. Mỹ chống CS, vậy kỳ ấy, Mỹ rút ra khỏi UNESCO là danh chính ngôn thuận, khác với vụ PALESTINE kỳ này. Hơn thế nữa, trong kỳ ấy, Mỹ đã báo trước cho UNESCO 1 thời gian, mãi sau khi các yêu cầu chính đáng của Mỹ bị bọn cầm quyền UNESCO bác bỏ, thì mãi đến lúc ấy Mỹ mới đường đường chính chính, rút ra khỏi UNESCO.

OBAMA được giải NOBEL hoà bình 2009 là để cố chấm dứt chiến tranh PALESTINE - DO THÁI, kéo dài từ 1948 cho đến nay. Ngay chính tên Henry KISSINGER, DO THÁI khi làm Ngoại Trưởng Mỹ cũng đã phải nói : Đây là 2 bên cùng phải (cùng có lý) gặp nhau (Palestine và Do Thái) HIỂU BA đang bị TRUNG CỘNG nhốt trong tù. Mỹ rút ra khỏi UNESCO 72 giờ trước Do Thái! Tổng Thống PHÁP là người Do Thái ra lệnh cho Đại Sứ PHÁP ở UNESCO bỏ phiếu chấp thuận việc gia nhập UNESCO của PALESTINE. Ngoài ra, PHÁP vẫn ở lại UNESCO.

Cũng từ 1988, Trung Tướng SIMON cho biết là tội thân CS trong UNESCO, theo lời yêu cầu của chính phủ Hà Nội sẽ cho tổ chức 100 năm Sinh Nhật Hồ Chí Minh vào năm 1990. Chúng tôi họp liên miên, và nhờ rất nhiều nhân vật có Thế Lực để phản đối. Lý do : Hồ Chí Minh làm chính trị, không làm văn hoá. Và cứ nhìn hình ảnh các Boat People (dân VN chạy trốn Cộng Sản bằng ghe thuyền) thì Văn Hoá, Giáo Dục và sự hiểu biết của mọi người để ở đâu?

1990, cũng là kỷ niệm 100 năm của De GAULLE, người được dân PHÁP hết sức kính nể, vì đã 2 lần cứu nước PHÁP, vậy mà người PHÁP có bắt UNESCO làm trò hề như vậy đâu. Bọn VC thật là kỳ quặc và quái gở !!

....

Ngay từ đầu năm 1990, Tổng Giám Đốc UNESCO phải tiếp, trung bình 1 tuần 2, 3 lần, những người có quyền thế ở PHÁP, chống đối Tuồng Cải Lương Hồ Chí Minh. Sự tranh đấu kiên trì chống lại những tên PHI CHÂU thiên tả, đã đem lại kết quả: UNESCO không tổ chức Lễ trăm năm HỒ. Tuy nhiên vì đã ghi vào chương trình nghị sự rất nhiều lần, và đã hứa, nên UNESCO đành phải cho thuê 1 cái phòng nhỏ, với tư cách tư (privé, private). Các ép buộc của UNESCO :

- không có dấu hiệu UNESCO,
- không được treo cờ Việt Cộng, và ảnh Hồ Chí Minh,
- tất cả các Thiệp Mời, dù đã in xong, cũng phải bỏ, và in lại thiệp mới vì không được lấy danh nghĩa UNESCO trên các En - Tête, mà phải in là do chính phủ HÀ NỘI mời.

Nói dối, nói gian, lọc lừa là nghề của chàng: Việt Cộng khoe âm ỉ ở trong nước rằng UNESCO tổ chức lễ tưởng niệm 100 năm Hồ Chí Minh. Tôi chỉ đóng góp 1 phần nhỏ bé để ngăn cản cái màn kịch tiêu lâm và bất xứng, gian trá này của Cộng Sản! ...

Thiết nghĩ, VN Hải Ngoại nên ghi ơn những người Pháp có quyền thế, có đạo đức tinh thần (autorité morale) không ưa CS, không ưa Việt Cộng, đã đứng về phe VN Quốc Gia và đã nhiệt tình giúp đỡ chúng ta trong việc này. Tôi nghĩ rằng, lòng biết ơn là 1 giá trị tinh thần cao quý, và là căn bản của Đạo Đức và tình người. Giá trị của lòng biết ơn vượt rất xa những lời xuyên tạc sự thật và những câu nói có vẻ "móc họng", khiếm nhã, không thể chấp nhận được.

Nay xin trở sang vấn đề Do Thái - Việt Nam Cộng Hòa :

1 - Do Thái không bao giờ công nhận Việt Nam Cộng Hòa. Tất cả các đồng minh của Mỹ đều có tòa Đại Sứ ở Sài Gòn, trừ 1 đồng minh thân cận nhất và mang ơn nước Mỹ nhiều nhất là Do Thái thì lại không có Đại Sứ. (Do Thái thiết lập bang giao cấp Đại Sứ với Việt Cộng sau 1975). Tôi còn nhớ, vào những năm 1958, 1959 ở trường CVA có 1 giáo sư Anh ngữ rất giỏi là Linh Mục Long (?) GS sống ở Mỹ nhiều năm, biết rõ Mỹ và vấn đề geo - politics (Địa Lý Chính Trị) của Mỹ, thời ấy. Đại khái, GS dạy chúng tôi là New York City khác với New York State, có con sông Hudson với những khu Manhattan, Bronx, Brooklyn, Queens....

Một buổi sáng, sau khi đã dạy xong giờ Anh ngữ, các bạn cùng lớp với tôi đã ra ngoài đến quá nửa, GS nói với độ 10 người còn ở lại và đứng gần GS: các anh nên biết là Do Thái mới là quan trọng nhất đối với các chính khách Mỹ chứ không phải là Việt Nam Cộng Hòa bởi vì các nhà tư bản Do Thái (ở Mỹ) đóng vai trò chủ chốt, mạnh mẽ trong nền tài chính và kinh tế Mỹ quốc. Tôi ghi nhớ điều này, vì hay có tính xấu: tò mò, và muốn kiểm chứng.

2- Moshe DAYAN, Tướng độc nhỡn Do Thái, sang thăm chiến trường VN, không thèm xin phép chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, mà xin thẳng với chính phủ Mỹ. Ông ta đi thăm vài chiến trường với 1 vài tướng của Mỹ. Mục đích duy nhất của việc viếng thăm này, là để ông ta chứng tỏ đã quan sát kỹ lưỡng, với những điều mắt thấy tai nghe trên chiến trường Việt Nam Cộng Hòa và những thẩm định của 1 danh tướng Do Thái, không phải là của 1 người ngồi trong Tháp Ngà, mà là của 1 người đã đến tận nơi quan sát. Mấy tháng sau, ông ấy viết 1 bài nhận xét, mà trên nguyên tắc chỉ có để phổ biến ở Do Thái, nhưng vì lẽ Do Thái nắm trọn tất cả các Médias (ngành nghề và phương tiện truyền thông) trên thế giới cho nên nó có tiếng vang mạnh mẽ trong dư luận, và nhất là trong các chính quyền Mỹ và Đồng Minh.

Tôi xin được phép không nhắc đến những chi tiết mà chỉ nhắc lại câu kết luận hung ác (và đều cang đối với Việt Nam Cộng Hòa) của ông rằng: "Mỹ không thể thắng được, vậy cách hay nhất là rút quân đội Mỹ khỏi South of VN", Nam Việt Nam ... Xin lưu ý quý vị, bản báo cáo của Moshe DAYAN (1966), gây 1 cú shock cho những nhà lãnh đạo quân sự Mỹ và Đồng Minh, xuất hiện chỉ có 1 năm, sau ngày Mỹ trực tiếp tham gia chiến tranh VN. Thật là khốn nạn, đê tiện và bẩn thỉu đối với Việt Nam Cộng Hòa. Mặc dầu vậy, Do Thái bất chấp, các Médias (truyền thông) của Do Thái bất chấp. Đối với Do Thái, Việt Nam Cộng Hòa phải chết để cho Do Thái sống (với nguyên tắc: Mỹ không thể lưỡng đầu thọ địch)... Rất may, bây giờ Henry Kissinger đã quá già, tinh thể và cảnh huống đang thay đổi. Hoa Kỳ đang cố gắng tách rời và tránh xa khỏi các chiến sự Trung Đông và đang chuyển trục sang Á Châu

3- Tổng Thống Lyndon Baines JOHNSON (1908-1973) là vị Tổng Thống mà tôi rất quý mến bởi vì ông là người đã ra lệnh:

- cho bỏ bom miền Bắc,
- cho Thủy Quân Lục Chiến Mỹ đổ bộ vào Đà Nẵng tháng 8 - 1965,
- gửi thường xuyên 3.000 máy bay trực thăng đến VN. Mỗi khi có những máy bay trực thăng bị phá hủy thì cho thay ngay lập tức, để cho con số máy bay trực thăng vẫn ở mức 3.000,
- gửi tới 500.000 quân Mỹ sang tham chiến tại VN, và lập rất nhiều căn cứ quân sự, nhiều phi trường ở VN.
- lập 3 căn cứ quân sự Mỹ ở Thái Lan để chi viện thêm cho chiến trường VN.
- huy động được các nước Đồng Minh gửi tổng cộng 100 000 quân sang VHCH : Đại Hàn, Úc, Tân Tây Lan, Thái Lan.....
- ra lệnh cho các pháo đài bay B52 từ đảo Guam hàng ngày đi bỏ bom các mật khu Việt Cộng và đường mòn Hồ Chí Minh : mỗi đe dọa khủng khiếp đối với Việt Cộng. Việt Cộng bị thiệt hại về quân số cũng như về võ khí rất nhiều trong những cuộc ném bom của pháo đài bay B52,
- ra lệnh cho 4 hàng không mẫu hạm Mỹ đậu thường xuyên ở ngoài khơi Việt Nam Cộng Hòa. Trong trường hợp có 1 chiếc rời đi nơi khác, thì lập tức 1 chiếc hàng không mẫu hạm khác đến thay thế, để vẫn ở mức 4 hàng không mẫu hạm,

- ra lệnh cho quân đội Mỹ mở các cuộc tấn công Việt Cộng trong chiến thuật truy lùng và tiêu diệt Việt Cộng (Search and Destroy)...Tường cũng nên nhắc lại rằng Tổng Thống Lyndon B. Johnson là người của Bang Texas, Mỹ quốc ...

Médiat (truyền thông) Mỹ, nhưng Do Thái nắm trọn quyền, thường xuyên đả kích Tổng Thống JOHNSON và đã gọi JOHNSON là vị Tổng Thống đắt tiền nhất của Mỹ, vì đã giúp đỡ quá nhiều cho chiến tranh VN (thay vì để giúp Do Thái!). Hơn 1 lần, Tổng Thống JOHNSON đã nói với báo chí: nhiều đêm tôi không ngủ được vì nghĩ tới chiến trường VN.

Médiat Do Thái và Médiat Mỹ tấn công Tổng Thống liên tục, khiến ông phải từ bỏ ý định ra tái tranh cử để dành hết tâm lực cho Việt Nam Cộng Hòa mà ông coi là vấn đề chính. Tổng Thống rất trong sạch, không hề có tiếng tăm xấu trong suốt thời gian tại chức. Ngoài ra, Tổng Thống rất ngay thẳng và không ưu đãi người thân của mình: 2 con rể của ông đều bị gửi sang chiến trường VN. Hai người con gái của ông ta khóc lóc nức nở và nói về 2 người con rể của ông ta với cách dùng động từ trong thời quá khứ. Ông rất đau lòng vì khi 2 người con gái dùng những động từ trong thời quá khứ, thì có nghĩa là các cô ấy coi như chồng của họ đã chết rồi. Ông nói *"tôi rất xúc động, tôi thông cảm với 2 con gái tôi, nhưng việc công là việc công."* Thực là 1 Tổng Thống Mỹ có lòng nhất với Việt Nam Cộng Hòa (nhưng người Việt Nam Cộng Hòa lại thích NIXON, vì ông ấy chống Cộng!!) ...

Ông gặp nhiều điều không may: sự tấn công của các Médiat truyền thông của Mỹ (tức là do bởi Do Thái), rất nhiều cuộc biểu tình phản chiến ở các nước ÂU MỸ (Do Thái giật dây), Biến Động Miền Trung do Đồng Chí THÍCH TRÍ QUANG (chắc quý vị còn nhớ bức hình Đồng Chí Tổng Thống Thích Trí Quang người mảnh khảnh, ngồi trên xích lô, nét mặt cương cứng đăng trên trang bìa tuần báo TIMES, hay NEWSWEEK? với tựa đề: người đã làm rung chuyển nước Mỹ), với dự định tách rời vùng 1 của Tướng NGUYỄN CHÁNH THI, sau đó là những vụ Thuyết Pháp liên tục của Phật Giáo Ấn Quang, sự căm thù chống Mỹ. (Viết đến đây, tôi không khỏi đau lòng, khi nghĩ tới sự thành công của Thiếu Tướng NGUYỄN CAO KỶ trong vụ đập tan các Biến Động Miền Trung, sau những thất bại của 2, 3 Tướng trước đó.

Trong các cuộc Tổng Công Kích Tết Mậu Thân (1968) của Cộng Sản thì tướng KỶ đích thân chỉ huy các vụ phản công đánh bại Việt Cộng, vì Tổng Tư Lệnh NGUYỄN VĂN THIỆU đi ăn tết ở MỸ THO. " Ông cao - bồi NGUYỄN CAO Kỳ ", với tính bộc trực, đã nhiều lần phản đối Mỹ khi họ đi quá đà, coi thường Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa)...

Như đã viết ở trên: lòng biết ơn là 1 giá trị tinh thần cao quý, và là căn bản của ĐẠO ĐỨC và TÌNH NGƯỜI. Tôi không muốn, và không dám thuyết phục ai về việc này. Riêng cá nhân tôi, tôi hết sức cảm tạ và ghi ơn công của Tổng Thống JOHNSON đã hết lòng chung thủy đối với Việt Nam Cộng Hòa.

4 - Do Thái đã tổ chức rất lâu việc Mỹ phải bỏ rơi Việt Nam Cộng Hòa. Tuyên truyền cho dân chúng VN mạnh nhất thời ấy là Đài Phát Thanh. Đối với các sự kiện trợ của Mỹ, với những phương tiện kỹ thuật và truyền thông tối tân, nhưng Đài Phát Thanh SAIGON lại chỉ nghe được ở SAIGON mà thôi (Lệnh của Bồ Mẹ Do Thái). Khi đơn vị tôi ở HUẾ, tôi không có cách nào nghe được đài SAIGON, vì nó kêu rè rè ... Trái lại, đài HÀ NỘI và đài GIẢI PHÓNG của Cộng Sản thì nghe rõ mồn một. Vì thế, đầu năm 1969, tôi được nghe thư chúc Tết của Hồ Chí Minh, với những câu như: Đánh cho Mỹ cút, đánh cho NGUYỄN nhào....

Khi Việt Cộng có AK54, và B40, rất tối tân, quân đội Việt Nam Cộng Hòa vẫn xài súng ống thời 1945. Chúng ta rất xa với những phi đạn, phi tiễn, missiles USA, súng phóng đạn pháo M72 mà Mỹ cung cấp cho Do Thái năm 1973 dùng để tiêu diệt những xe tăng lớn của LIÊN XÔ và tiêu diệt tất cả những hỏa tiễn SAM của LIÊN XÔ (bán cho Ai Cập).

Trong cuộc Tổng Công Kích Tết Mậu Thân 02 - 1968, dưới quyền chỉ huy tài ba của Tổng Tư Lệnh NGUYỄN VĂN THIỆU, 80% quân lực Việt Nam Cộng Hòa đi phép, kể cả NGUYỄN VĂN THIỆU. Cuộc Tổng Công Kích rất to lớn, xảy ra ở trên 50 tỉnh và thành phố Việt Nam Cộng Hòa, đặc biệt là ở SAIGON và HUẾ (HUẾ bị chiếm trong gần 1 tháng với số nạn nhân 8.000 người và rất nhiều mồ chôn tập thể). Trong khi quân đội VN, theo sự cam kết nghiêm trọng của Việt Cộng và Bắc Việt là ngưng chiến trong 4 ngày Tết, nên có đến 80 % quân đội đi phép, thì không 1 người lính Mỹ nào đi phép.

Nói khác đi, quân đội Mỹ có đầy đủ trong tất cả các căn cứ quân sự Mỹ. Lệnh trên ban xuống: Mỹ không được làm gì cả trong 36 giờ, mặc sức cho lính Việt Cộng tấn công, chiếm đóng như vào chỗ không người. Tại sao là đồng minh với nhau mà lại có cái lệnh kỳ cục, quái đản, ác đức như vậy? Thiết nghĩ đó là lệnh của Bồ Mẹ Do Thái mà quyền hành, trong nhiều trường hợp, đã hơn 1 lần chứng tỏ, còn cao hơn cả quyền hành của Tổng Thống Mỹ. C'était le début de la fin (Đó là thời điểm bắt đầu của sự kết liễu của Việt Nam Cộng Hòa).

Viết đến đây, tôi rớt nước mắt, thương cảm những người chiến binh của Việt Nam Cộng Hòa, những thường dân Việt Nam Cộng Hòa đã bị chết hoặc bị thương nặng do những mảnh lới bất nhân, giết người, có tính toán của tập đoàn 15 triệu người Do Thái trên khắp thế giới, áp đặt lên trung tâm quyền lực quân sự Mỹ.

Xin nhắc lại, vũ khí của quân lực Việt Nam Cộng Hòa rất lỗi thời. Phải đợi cuộc Tổng Công Kích Tết Mậu Thân 02 - 1968, và còn phải chờ thêm 3 tháng nữa, những khẩu M16 mới bắt đầu được trao rất từ từ cho Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa.

Nếu quân đội Mỹ can thiệp ngay từ phút đầu tiên thì Việt Cộng làm sao dám "múa gậy vườn hoang" như thế. Không những thế, mệnh lệnh tối cao của quân đội Mỹ ban xuống cho tướng WESTMORELAND là cấm tấn công, mà chỉ được phản ứng tự vệ mà thôi. Lệnh gì mà kỳ cục thế, nếu không phải là của Bồ Mẹ Do Thái? Bởi lẽ quân đội Mỹ rất tài giỏi, có nhiều vũ khí tối tân và nhiều tướng lãnh tài ba. Mỹ luôn luôn thắng trận. Cái lệnh quái đản ban xuống cho tướng WESTMORELAND như thế, nếu không là áp lực của Lobby Do Thái thì do ai?

Do Thái nắm hết các Médias truyền thông Âu Mỹ, tổ chức các cuộc xuống đường chống chiến tranh VN... Nhò vào các cơ quan truyền thông mà Tập đoàn Do Thái làm chủ cổ võ, và xúi dục. Do Thái chịu mọi phí tổn cho rất nhiều cuộc xuống đường ở các nước Âu Mỹ chống lại chiến tranh VN.

Do Thái Henry KISSINGER khuyên NIXON bỏ Việt Nam Cộng Hòa để đi với Trung Cộng. Chính hẳn chủ trương cho cuộc gặp gỡ NIXON - MAO TRẠCH ĐÔNG. NIXON đã từng nói với MAO TRẠCH ĐÔNG và CHU AN LAI (1972): nếu chúng tôi là bạn của 1 nước CS lớn ở Á CHÂU thì tại sao tôi lại không chấp nhận cho 1 nước CS nhỏ ở Á CHÂU (Việt Cộng). Tuy nhiên, nước chúng tôi là nước dân chủ nên không thể thay đổi ngay tức khắc, hãy để cho chúng tôi chuẩn bị trong 3 năm. Quả nhiên, 3 năm sau, 1975, Việt Nam Cộng Hòa không còn tồn tại. Do Thái rất mạnh ở trong Quốc Hội Mỹ, phản chiến và bỏ rơi VN cũng ở Quốc Hội Mỹ.

Trong hành pháp thì Do Thái KISSINGER (mà Tổng Thống CARTER gọi là Tổng Thống Mỹ về ngoại giao, tức là có ý coi xem, nói rằng Tổng Thống Gérald FORD để mặc KISSINGER toàn quyền quyết định những việc ở bên ngoài nước Mỹ, mà quan trọng nhất là VN).

Để giữ đúng lời hứa với MAO TRẠCH ĐÔNG cho Việt Nam Cộng Hòa chết vào khoảng 1975, quốc Hội Mỹ do Do Thái nắm quyền, cùng với Hành Pháp Mỹ do tên Do Thái KISSINGER lèo lái lươn lẹo, thủ đoạn nham hiểm, độc ác, thế là Tổng Thống Gérald FORD chuẩn bị bức tử Việt Nam Cộng Hòa....

Ngay từ đầu năm 1974, viện trợ Mỹ về kinh tế cho VNCH bị cắt giảm 1 nửa, viện trợ về quân sự giảm 1 nửa... Đến năm 1975 lại còn cắt giảm nhiều hơn nữa. Tỉnh lỵ PHƯỚC LONG bị Việt Cộng chiếm trọn cuối năm 1974. Tên Do Thái KISSINGER khuyên Tổng Thống FORD cứ mặc kệ cho Việt Nam Cộng Hòa chết. Ngày 10-03-1975 mất BAN MÊ THUẬT, tinh thần quân lực Việt Nam Cộng Hòa xuống thấp. Trong lúc nguy khốn, Việt Nam Cộng Hòa xin Mỹ viện trợ gấp 700 triệu USD (món tiền này chỉ là 1 khoản rất nhỏ so với số viện trợ của Mỹ cho Do Thái).

Do Thái bày mưu để cướp không 700 triệu USD vũ khí, ưu tiên để viện trợ cho VNCH .

Đầu tiên, quốc hội Mỹ chấp thuận 700 triệu USD về viện trợ vũ khí. Giai đoạn 2, quốc hội Mỹ bloquer (block) ngăn chặn món tiền này với lý do hết sức khốn nạn là: "cho Việt Nam Cộng Hòa bao nhiêu cũng không đủ, vậy giữ lại để tiết kiệm". Xin nhắc lại, Quốc Hội Mỹ chịu ảnh hưởng của Do Thái rất nhiều.

Khốn nạn thay quyết định của tập đoàn Do Thái trước 1 đồng minh gặp cơn nguy khốn hiểm nghèo. Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa hết sức lo sợ vì tinh thần quân đội xuống thấp, Việt Cộng đã tới tận PHAN RANG, PHAN THIẾT.

Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, lạy van Mỹ đến mức, nếu Mỹ không cho 700 triệu USD đã tháo khoán thì chỉ xin các ông 1 lời nói trước báo chí để gây lại tinh thần cho quân đội và nhân dân Việt Nam Cộng Hòa: " 700 triệu USD về vũ khí cho Việt Nam Cộng Hòa sẽ được chấp thuận, nhưng còn phải nghiên cứu thêm vài chi tiết ". Tức là chúng ta chỉ xin Mỹ 1 lời hứa cuối. Quốc Hội Mỹ (dưới ảnh hưởng của Do Thái) họp báo nói "*không có 1 cent (xu) cho Việt Nam Cộng Hòa*". Đau đớn thay !

Cái bản thù , độc ác của Do Thái đối với Việt Nam Cộng Hòa ở chỗ: đối với các nước dân chủ pháp trị, một khi 700 triệu USD vũ khí đã được quốc hội tháo khoán thì chính phủ bắt buộc phải chi dùng, nhưng Quốc Hội Mỹ lại cố ý không cho gửi các vũ khí đó sang VN, như đã nói ở trên.

Việt Nam Cộng Hòa mất ngày 30-04-1975.

Ba tháng sau, Lobby Do Thái biết rõ nguyên tắc ấy và quốc hội Mỹ cho Tổng Thống FORD sử dụng 700 triệu USD vũ khí, không phải để gửi sang VN, vì Việt Nam Cộng Hòa không còn nữa, mà là để gửi sang cho Do Thái!! Khi ấy, tôi đã sang tới Pháp, và khi đọc những tin này trên báo chí, tôi giận điên người. Lính Mỹ, gỡ các nhãn hiệu gửi sang Việt Nam Cộng Hòa trên các thùng vũ khí, sau đó dán lại nhãn hiệu gửi sang ISRAEL. Do Thái không có chiến tranh, và cũng không ở thế cực kỳ nguy hiểm như Việt Nam Cộng Hòa.

Có cần nói thêm là cô đào cõi trần DO THÁI Jane FONDA, là 1 trong những lãnh tụ phản chiến VN rất dữ dội, đã sang tận HÀ NỘI để gặp Hồ Chí Minh và tuyên bố hoàn toàn ủng hộ Việt Cộng. Tên côn đồ Do Thái Henry KISSINGER thường hay nói: "*Tại sao chúng nó (dân, quân Việt Nam Cộng Hòa) không chết phứt hết đi cho rồi.*"

Khi tình hình Việt Nam Cộng Hòa nguy ngập, lúc ấy là 2 giờ sáng ở WASHINGTON, và Tổng Thống FORD còn đang ngủ. Kissinger cho đánh thức Tổng Thống Gerald FORD, còn đang ngái ngủ. Kissinger khuyên Tổng Thống FORD bỏ rơi Việt Nam Cộng Hòa. Kissinger nói gì mà Tổng Thống FORD chẳng nghe, vì Tổng Thống FORD là 1 con người rất tầm thường. Và MỸ bỏ rơi Việt Nam Cộng Hòa như cái giẻ rách.

Độc hại hơn, Kissinger khuyên Tổng Thống FORD bỏ hẳn dự định làm hàng rào an toàn do bởi lính Marines thủy quân lục chiến MỸ cùng với các phương tiện thừa thãi của MỸ và cùng với các quân lính còn lại của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa ... Con đường hàng rào an toàn ấy sẽ nối liền SAIGON và Vũng Tàu để cho các gia đình Việt Nam Cộng Hòa đi thoát (tương tự như 1954-1955, PHÁP giữ 2 thành phố Hà Nội và Hải Phòng trong 1 năm cho dân chúng Bắc Kỳ Di Cư di chuyển vào Nam VN) , đi tìm tự do

PHÁP, mặc dầu thua to ở ĐIỆN BIÊN PHỦ, và số thương vong cao hơn MỸ, lại eo hẹp rất nhiều về phương tiện, đã cư xử với ĐÔNG MINH VNQG 1 cách rất trung hậu, có tư cách, có phong độ, và có tình. MỸ giàu hơn, mạnh hơn PHÁP rất nhiều, lại dư phương tiện, nhưng tên đồ tể Henry KISSINGER vâng lời TẬP ĐOÀN 15 triệu người Do Thái, khuyên Tổng Thống FORD vứt bỏ ngay Việt Nam Cộng Hòa, không thương tiếc !!!!

Côn đồ Do Thái KISSINGER khuyên Tổng Thống FORD tài tình đến nỗi, mấy ngày trước khi SAIGON bị mất, bị thất thủ Tổng Thống FORD - trả lời 1 cuộc phỏng vấn của mấy ký giả trên đường đi đánh Tennis về thái độ và quyết định của Tổng Thống trước tình hình Việt Nam Cộng Hòa đang sụp đổ - thì FORD trả lời dứt khoát, không cần suy nghĩ: "***Xin các ông tránh ra, để cho tôi đi đánh Tennis cho kịp giờ***" !!! Thật là khôn nạn thay !!!

Trong khi đó, bên kia bờ Thái Bình Dương, hàng trăm ngàn gia đình, hàng triệu người Việt Nam Cộng Hòa đang than khóc, đang lo lắng, âu sầu

Tập Đoàn Do Thái đã thành công rực rỡ, về vang (trên hàng triệu người bị chết) vì tài ba, nhưng không có đức độ của họ. Nạn nhân là Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, nhân dân Việt Nam Cộng Hòa, QUÂN LỰC MỸ, các Phi Công MỸ, và QUÂN LỰC của các nước Đồng Minh.... Tuy nhiên, đối với bọn họ thì đây chỉ là những con số, không lấy gì làm quan trọng, làm mũi lòng tiếc thương của họ. Họ đứng đưng không cần biết, không thêm để ý, không thêm quan tâm Họ đã trở thành thú vật vô lương tri !!!!

Vấn đề chính yếu:

1- Tập đoàn Do Thái mạnh, ISRAEL bình an, MỸ phải viện trợ cho Do Thái (hàng chục tỷ Đôla - Billions of USD mỗi năm, trực tiếp và gián tiếp, với tiền đóng thuế của dân chúng MỸ)....

2- Quốc Hội MỸ theo Do Thái, và các chính khách MỸ, CỘNG HOÀ hay DÂN CHỦ đều đặt quyền lợi Tối Cao của Do Thái trước quyền lợi tối cao của MỸ, ngay cả trong trường hợp đi ngược lại quyền lợi của MỸ. (Tôi được đọc nhiều tài liệu liên quan đến thái độ Phản Quốc, phục vụ ngoại bang của các chính khách MỸ. Xin Quý Vị ở MỸ kiểm chứng, có lẽ sẽ dễ dàng hơn) ... Họ chạy theo và phục tùng các tư bản Do Thái vì các tên tư bản này đã bỏ tiền của ra ủng hộ, giúp đỡ và nuôi dưỡng họ Tất cả chỉ vì tiền của và vật chất của các tài phiệt Do Thái. Họ chỉ biết đến Tiền mà thôi.

Còn nhiều chi tiết nữa, nhưng thư đã quá dài, viết thêm chỉ thêm đau lòng cho dân chúng và các quân nhân hào hùng của Việt Nam Cộng Hòa

.....

**** Hiện nay có một số tác giả Việt Nam đã viết rằng chính tên đồ tể Henry Kissinger và Tập Đoàn Tài phiệt Do Thái đã chủ mưu cố tình sát hại, giết chết các anh em gia đình Tổng Thống Kennedy của Mỹ để bịt miệng và tiêu diệt nhân chứng đã biết rõ về các âm mưu gian ác của bọn họ, và dĩ nhiên cũng do chính bọn ác ôn côn đồ này đã chủ mưu đảo chính giết chết gia đình Tổng Thống Ngô Đình Diệm của VNCH và cũng chính bọn sát nhân này đã chủ mưu mọi điều để giết chết nền Đệ Nhị Cộng Hòa và quân dân cán chánh của Miền Nam Tự Do và để cho Cộng Sản Bắc Việt nhào vào đánh cướp chiếm lấy, cai trị, thống trị toàn thể Việt Nam dưới sự cai quản và chỉ huy toàn diện về mọi điều, mọi sự của đế quốc Cộng Sản Trung quốc !!!!!....

...